

5

Рада суддів України

Цурканя Михайла Івановича,

кандидата на посаду судді

Конституційного Суду України

Мотиваційний лист

Ідея розподілу єдиної державної влади на три самостійні та незалежні гілки сприйнята переважною більшістю країн демократичного світу. Водночас розуміння їхньої рівності має національне забарвлення, яке відображає економічний, політичний, соціальний, культурний розвиток суспільства, рівень правосвідомості його членів та інші чинники. Як показує історичний розвиток, законодавці та урядовці сприймають судову владу за рівню собі тільки в періоди власної слабкості. У цьому контексті український досвід підтверджує, що вітчизняне судочинство набуло реальних ознак влади на зорі відновлення державності, а в подальшому запит на посилення суддівської незалежності вміло нівелювався прихильниками «ручного суду», зокрема й під прикриттям необхідності переформатування судової системи.

На щастя, оновлення Основного Закону України не похитнуло зasad формування та діяльності Конституційного Суду України як єдиного органу конституційної юрисдикції, важливої складової судової влади та, власне, гаранта збереження цієї влади як такої. Навпаки, у зв'язку із внесенням змін закріплення отримав інститут конституційної скарги за змістом якого фізичні та юридичні особи приватного права можуть порушувати перед Судом питання про конституційність закону, що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу.

Успішна реалізація повноважень Конституційного Суду України об'єктивно потребує формування його складу не лише з числа науковців, як то вважають окремі дослідники, а й суддів-практиків, які є фахівцями в різних галузях права та забезпечать його діяльність як судового органу.

Мій суддівський стаж сягнув за тридцять років. Майже двадцять з них я здійснював розгляд цивільних і кримінальних справ у судах першої та апеляційної інстанцій. Більше десяти років присвячено перегляду в касаційному порядку рішень в адміністративних справах, які за предметом наближені до конституційної юрисдикції. Займаюся науковими дослідженнями проблем адміністративного права і процесу, тривалий час обіймаю посаду професора кафедри адміністративного права Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Викладене, а також досвід роботи в органах суддівського самоврядування та на адміністративних посадах у судах дає підстави для твердження про наявність належного рівня компетентності для виконання мною високих обов'язків судді Конституційного Суду України.

«27 лютого 2020 року

М. І. Цуркан

